

τσίρλα

τσίρλα, η, ουσ. [<τσιρλώ], η διάρροια, η ευκοίλια: «κάθε φορά που κρυολογώ, μ' αρχίζει η τσίρλα».

- με πιάνει τσίρλα, έχω διάρροια, ευκοίλια: «κάθε φορά που κρυολογώ, με πιάνει τσίρλα»· βλ. και φρ. μου πάει τσίρλα·

- μου πάει τσίρλα, **α.** έχω έντονη διάρροια: «κάθε φορά που κρυολογώ, μου πάει τσίρλα». Συνών. μου πάει ζουμί (α) / μου πάει νερό (α). **β.** φοβάμαι πάρα πολύ, τρομοκρατούμαι: «κάθε φορά που περνώ βράδυ έξω απ' το νεκροταφείο, μου πάει τσίρλα». Από την εικόνα του ατόμου που, σε περίπτωση μεγάλου φόβου, τα κάνει επάνω του. Συνών. μου πάει έξι κι ένα ή μου πάει έξι και μία / μου πάει ζουμί (β) / μου πάει νερό (β) / μου πάει πέντε πέντε / μου πάει ριπιτίδι / μου πάει τρεις και δέκα ή μου πάει τρεις και μία ή μου πάει τρεις τριανταμία.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας